

Arrest

nr. 110 900 van 27 september 2013
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X en X, op 19 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 april 2012 dient verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 20 juni 2012 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Er worden medische elementen ingeroepen voor B.K.. Betrokkene maakt in de aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 02.01.2012. De aanvraag werd echter ingediend op 19.04.2012, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoekende partij betoogt het volgende in de synthesememorie:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

De gemotiveerde beslissing werd niet met de documenten overgebracht die aan de verzoekende partij werden overhandigd;

Bijgevolg is het niet mogelijk om de redenen van de beslissing te kennen;

Maar de verzoekende partij heeft het recht om te weten voor welke redenen zijn vraag onontvankelijk wordt verklaard;

De beslissing is dus illegaal waar in het niet de verzoekende partij wordt toegelaten om op te beseffen welke basis deze weigering is genomen;

Ze zijn dus in de onmogelijkheid om aan de eventuele argumenten te repliceren

De aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;

De ziekte inhoudt een reëel risico voor haar leven of fysieke integriteit;

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Er is een overduidelijke schending van het artikel 3 E.C.R.M.;

Daarvan uitgaande, de betwiste beslissing dient nietig verklaard te worden."

3.2. Uit een vergelijking van het inleidend verzoekschrift met de synthesememorie blijkt dat verzoekende partijen deels een nieuwe wending geven aan het middel. Immers stellen zij thans in de synthesememorie dat zij geen kennis hebben gekregen van de bestreden beslissing derwijze dat zij zich niet hebben kunnen verdedigen hiertegen. Dit terwijl zij in het inleidend verzoekschrift de bestreden beslissing citeren en daar stellen dat de bestreden beslissing hun insziens onvoldoende gemotiveerd is. Niet alleen is dergelijke wending aan het middel contradictoir maar de Raad wijst er tevens op dat voormelde wending van het middel geenszins als een samenvatting van het middel kan worden beschouwd, noch als een antwoord op de nota van de verwerende partij waar deze slechts stelt dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is en blijkt dat de verzoekende partijen inhoudelijke kritiek kunnen leveren op de bestreden beslissing.

De synthesememorie laat de verzoekende partij geenszins toe nieuwe middelen te ontwikkelen en tekortkomingen in het verzoekschrift recht te zetten. De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie "zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60" van dezelfde wet en dit laatste artikel bepaalt dat "geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn".

Middelen, ook indien deze de openbare orde raken, moeten, teneinde de rechten van de verdediging van de andere partij(en) te vrijwaren, in het verzoekschrift worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen. Te dezen toont de verzoekende partij niet aan, en de Raad kan niet anders vaststellen, dat de grondslag van deze onderdelen niet reeds bestond op het ogenblik dat de verzoekende partijen het verzoekschrift tot nietigverklaring hebben ingediend. De onderdelen van de middelen die slechts voor het eerst ontwikkeld werden in de synthesememorie zijn onontvankelijk (cf. RvS 26 april 2007, nr. 170.603; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 19 maart 2012, nr. 218.528).

3.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.4. In casu werd de bestreden beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1(...)

§ 2. (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aan toont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 (...)

§ 5 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...).”

In §1, vierde lid van dit artikel wordt als ontvankelijkheidsvoorwaarde duidelijk vereist dat een standaard medisch getuigschrift wordt bijgebracht dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van die aanvraag. In casu dateert de aanvraag van 19 april 2012, zodat duidelijk kan worden vastgesteld dat het bijgebrachte medische attest van 2 januari 2012 niet voldoet aan deze voorwaarde. De verwerende partij kon derhalve terecht toepassing maken van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet en de aanvraag ontvankelijk verklaren. Het betoog van verzoekende partijen dat zij een standaard medisch getuigschrift hebben ingediend waarin de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling worden vermeld, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat niet voldaan is aan de bovenvermelde ontvankelijkheidsvoorwaarde van artikel 9ter, §1, vierde lid. Een schending van artikel 9ter van Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

3.4. Waar verzoekende partijen betogen dat de bestreden beslissing artikel 3 EVRM schendt, dient er vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt of gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel. De Raad ziet derhalve niet in hoe de bestreden beslissing een schending van artikel 3 EVRM kan uitmaken. Een schending van artikel 3 EVRM is niet aangetoond

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER